

References

1. Monakhov V. M. Tekhnologhicheskoye osnovy proektyrovaniya y konstruyrovaniya uchebnogho processa / Monakhov V. M. – Volgograd : Peremena, 1995. – 152 s.
 2. Matjushkyn A. M. Problemnye situacyy v myshlenyy y obuchenyy / A. M. Matjushkyn. – M. : Pedagoghyyka, 1972. – 208 s.
 3. Pravotorov V. A. K voprosu ob yzmerenyy professyonalnoj kul'tury molodogho specyalysta / V. A. Pravotorov, A. A. Merkulov // Vestnyk Khar'kovskogho un-ta. – 1985. – # 5. – S. 28–36.
 4. Dzhemaly V.O. Psykhologhyja reshenyja konfliktov. Uchebnoe posobyе.-Kharkov-Kyev: R.Y.F., 2006.-320 s.
 5. Kul'turologhyja. Uchebnoe posobyе dlja studentov v'ysshykh uchebnykh zavedenyj. M.:Fenyks. 1995.-576 s.
 6. Zakon Ukrajinyy pro Zovnishnjoeconomichnu dijalnistj. Verkhovna Rada URSR; Zakon vid 16.04.1991 - 959-KhII. Redakcija vid 07.08.2011, p.8 st.1.
 7. 2. Balabanova L.V. Orghanizacija pracj menedzhera: navch. pos. / L.V. Balabanova, O.V. Sardak. Kyjiv: VD «Profesional», 2004. 304 s.
 8. Samsonova, N. V. Konfliktologichna kul'tura fakhivcya i tekhnologhija jiji formuvannja v systemi vuzivs'koji osvity : avtoref. dys. ... d-ra ped. nauk : 13.00.01 / N. V. Samsonova. - Kaliningrad, 2003. - 42 s.
- Отримано редакцією 09.10.2017 р.

УДК 378.013.42-051-043.61:373.3.018.1-053.5 -056.45](045)

Ольга Дмитрівна Ветрова,

асистент кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи
Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка,
e-mail: vts25@mail.ru

СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ДО ВЗАЄМОДІЇ СІМ'Ї ТА ШКОЛИ В РОБОТІ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

У статті розглянуто проблему підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку. На основі аналізу наукових праць виокремлено змістові компоненти готовності майбутніх соціальних педагогів до забезпечення взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку: цільовий, концептуальний, операційний, дидактичний, діагностичний, результативний.

Ключові слова: підготовка, готовність, компоненти підготовки, соціальний педагог, взаємодія сім'ї і школи, обдаровані діти молодшого шкільного віку.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Організація соціально-педагогічної роботи з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку одне з актуальних питань і завдань соціальної педагогіки. Важливою умовою ефективної соціально-педагогічної роботи з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку є взаємодія школи і сім'ї. Сім'я у співробітництві зі школою створює необхідний комплекс умов соціального простору, який сприяє ефективному вирішенню соціально-педагогічних проблем обдарованих молодших школярів. Тому досить актуальним є питання підготовки висококваліфікованих спеціалістів, які здатні допомогти обдарованій особистості у її становленні, розвитку та самореалізації. Отже, важливою є проблема підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку з метою допомоги у вирішенні їх проблем, швидкому реагуванні на потреби клієнтів та підвищенні своєї кваліфікації в умовах стрімких змін у суспільстві.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Аналіз і розв'язання проблеми взаємодії сім'ї та школи, основи створення цілісного виховного простору надають нам у свої наукових дослідженнях І. Бех, Є. Голобородько,

О. Захаренко, Л. Кацинська, О. Киричук, О. Кузьменко, П. Кононенко, О. Сухомлинська, П. Щербань. Переосмислення проблем обдарованості, зокрема розгляд соціально-педагогічних проблем обдарованих дітей і молоді, їх соціально-педагогічний супровід і підтримка розкрито у роботах О. Антонової, І. Зверевої, А. Капської, Л. Коваль, Л. Міщик, С. Фурдуй, С. Хлебик, Е. Циганкової та інших. У розробку концепції професійної освіти педагогічних працівників у вищій школі покладено дослідження В. Андрущенка, Є. Клімова, І. Зязюна, І. Козубовської, О. Лебедева, М. Лукашевича, С. Сисоєвої. Особливості підготовки фахівців соціально-педагогічної сфери знайшли відображення у дослідженнях І. Євтуха, Ю. Галагузової, І. Зверевої, А. Капської, Г. Лактіонової, Л. Міщик, І. Миговича, С. Харченка та інших. Розширенню знань професіоналізації підготовки майбутніх соціальних педагогів у ВНЗ присвячені роботи В. Бочарової, А. Мудрика, В. Сластьоніна, Б. Шапіро.

Але проблема підготовки майбутніх соціальних педагогів до процесу взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку в навчальних закладах є недостатньо дослідженою, що і спонукало нас до більш детального розгляду даного питання, а саме визначення змістових компонентів підготовки майбутніх фахівців.

Формулювання цілей статті. Тому метою нашої статті є дослідження змістових компонентів підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку в умовах ВНЗ.

На основі ретельного аналізу дослідницьких матеріалів нами з'ясовано, що більшість педагогічних теорій, ідей формування у майбутніх соціальних педагогів готовності до професійної діяльності впливає із необхідності виявлення структури цієї діяльності.

Сучасні моделі професійної підготовки соціальних педагогів передбачають опис основних видів професійної діяльності, перелік вимог до сукупності знань, умінь, навичок майбутніх фахівців. Зокрема, кваліфікаційна модель передбачає використання кваліфікаційної характеристики як основи для визначення змісту, форм і методів навчання, що сприяє більш повному розкриттю специфіки професії [4]. Дана модель визначає не тільки якість майбутнього спеціаліста, а й виступає у ролі професійного еталона.

Рольова модель підготовки майбутнього соціального педагога, запропонована В. Сидоровим, будується на основі соціальної позиції (ролі) фахівця: посередника, адвоката, учасника спільної діяльності, помічника, клієнта, терапевта, наставника, конфліктолога, експерта, суспільного діяча тощо [6]. При впровадженні даної моделі професійної підготовки соціального педагога зміст, форми і методи навчання визначаються пріоритетною рольовою позицією соціального педагога.

О. Карпенко розроблено прогностичну структурно-функціональну модель підготовки студентів до соціальної роботи, в основі якої лежить ідея організації проблемно-модульного навчання, причому готовність майбутніх соціальних педагогів розглядається у ній як єдність двох взаємообумовлених і взаємопов'язаних складових: готовність особистості до діяльності і готовність до розвитку та саморозвитку (самовдосконалення, самокорекція, самоуправління), в яких має повністю відобразитися мотиваційно-ціннісна готовність, змістове забезпечення та операційний аспект (діяльнісно-поведінковий) [2].

Т. Семигіна [7] визначає зміст соціально-педагогічної моделі, наголошуючи на тому, що існує як мінімум два типи соціальних педагогів, які розв'язують завдання соціалізації та ресоціалізації: на рівні особистості; на рівні системотворчих чинників (наприклад, ситуація у сім'ї), що сприяють або перешкоджають цим процесам.

Розуміння системи підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку дозволило визначити наступні змістові компоненти в підготовці майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку: цільовий, концептуальний, операційний, дидактичний, діагностичний та результативний.

У **цільовому компоненті** закладена мета процесу підготовки: забезпечити готовність майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку. У свою чергу, мета конкретизується завданнями:

1. Сприяти приведенню часткових знань майбутніх соціальних педагогів щодо процесу взаємодії з сім'ями обдарованих молодших школярів у систему.

2. Удосконалити вміння і навички майбутніх соціальних педагогів щодо здійснення взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку.

3. Оптимізувати процес підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку шляхом використання інтерактивних методів навчання.

Концептуальний компонент базується на трьох наукових підходах (компетентнісному, особистісному, діалогічному) до процесу підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку.

Компетентнісний підхід передбачає аксіологічні, мотиваційні, рефлексивні, когнітивні, операційно-технологічні та інші результати навчання, які відображають розширення не тільки знань, умінь і навичок, а й досвіду емоційно-ціннісного ставлення студента до дійсності [9, с. 78]. Також, компетентнісний підхід є системою технологій, що забезпечують формування ключових, базових та спеціальних компетенцій соціального педагога, які відповідають стандартам підготовки соціального педагога за рівнем «бакалавр» [8, с. 28; 10], а також стають підґрунтям для оцінки ефективності й управління якістю підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку. Для реалізації підходу необхідні когнітивна, операційно-дієва, рефлексивна складові підготовки майбутнього соціального педагога до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку. За своєю суттю компетентнісний підхід означає, що «виховна позиція» соціального педагога прихована від сім'ї, тобто сім'я відчуває себе суб'єктом взаємодії щодо розв'язання власних проблем, бачить свої успіхи та недоліки [11]. Соціальний педагог лише сприяє озброєнню членів процесу взаємодії сім'ї та школи знаннями щодо причин проблем у роботі з обдарованими молодшими школярами, перспектив їх розвитку. Відповідно компетентність самого майбутнього соціального педагога повинна містити вміння мотивувати та стимулювати всіх суб'єктів взаємодії до розв'язання проблем, які виникають в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку, ураховуючи при цьому особливості та закономірності взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку. Отже, тут важливим у цій ситуації є принцип взаємодії.

Особистісний підхід полягає у визнанні особистості як продукту соціального розвитку, носія культури, інтелектуальної і моральної свободи, права на повагу. Він передбачає опору на природний процес саморозвитку, самореалізацію, самоствердження, створення для цього відповідних умов [9, с. 77]. У реалізації особистісного підходу особлива роль відведена педагогічному спілкуванню суб'єктів навчального процесу (викладачів та студентів). Воно створює умови для розвитку навчально-професійної мотивації, надає навчанням характер співпраці, забезпечує досягнення мети та завдань навчання, сприяє розвитку майбутніх соціальних педагогів та підвищенню професійно-педагогічного потенціалу викладача [1]. Йдеться про формування таких якостей майбутньої особистості соціального педагога, які він співвідносить з правами, цінностями, поглядами суб'єктів взаємодії, усвідомлюючи при цьому свою цінність як фахівця, несе відповідальність за вибір методів та форм роботи [5]. Основою реалізації означеного підходу в підготовці майбутнього соціального педагога до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку є теорія участі й соціальної дії щодо конкретної сім'ї, що сприяє демократизації сімейних стосунків та окремої особистості. Основний принцип соціально-педагогічної роботи з сім'єю обдарованого молодшого школяра при особистісному підході – індивідуальний підхід до кожної окремої сім'ї обдарованої дитини та до кожного з її членів.

Діалогічний підхід. Вбудований у структуру навчального процесу діалогічний підхід виступає технологією навчання, результатом якої є формування діалогічності як інтегральної характеристики майбутнього соціального педагога. Реалізація цього підходу в освітньому процесі підвищує пізнавальну активність та навчальну мотивацію студентів, розвиває творчий потенціал і пізнавальну компетентність (аналіз, синтез, рефлексія, самооцінка своїх навчальних дій) майбутнього соціального педагога; передбачає інтеріоризацію зовнішніх потреб професійної діяльності, свідомий розвиток і вдосконалення на цій основі професійно важливих якостей, знань, умінь і навичок; діалогічні практики мають яскраво виражений психотерапевтичний ефект, сприяють гармонізації міжособових стосунків; вирівнюються відносини в групі, відбувається психотерапевтичне екзистенційне очищення (лікування ран, зняття провини, каяття, прощення), підвищується самооцінка учасників, гармонізується психологічна атмосфера спілкування; діалог як вихідна форма навчання відкриває можливості актуалізації процесів смислоутворення у студентів; діалоги на заняттях можуть бути еталоном руху наукової думки від констатації конкретних фактів і явищ до

узагальнень, законів, понять і систем [12].

Крім того, концептуальний компонент передбачає наявність орієнтирів-принципів, дотримання яких забезпечує ефективність процесу підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку: соціальної зумовленості, відповідності, системності, єдності, самостійності, та прогностичності, які також відображено у моделі підготовки.

Наступні компоненти підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку є взаємообумовленими.

Операційний компонент передбачає реалізацію організаційних умов підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку. Ми вважаємо, що умови підготовки повинні сприяти формуванню складових готовності, які мають не тільки теоретичну, а й практичну спрямованість.

Ураховуючи підходи до підготовки майбутніх соціальних педагогів, специфіку взаємодії сім'ї та школи як домінуючу форму в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку, нами визначено перелік *організаційних умов*, які сприятимуть формуванню готовності студентів до означеної діяльності у процесі фахової підготовки:

1. Розробка навчальної програми спецкурсу «Соціально-педагогічна взаємодія сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку».
2. Введення тематики спецкурсу до модулів окремих фахових дисциплін.
3. Розширення кола суб'єктів в процесі взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку.

Дидактичний компонент моделі підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку передбачає реалізацію педагогічних умов процесу підготовки.

Наукові дослідження, які стосуються педагогічних умов навчання (О. Гура, А. Маркова, В. Семіченко, З. Фалинська та ін.) свідчать, що це умови, які свідомо створюються фахівцями в педагогічній діяльності та які повинні забезпечити найбільш ефективне формування та перебіг процесу навчання. Вони мають віддзеркалювати структуру готовності майбутніх соціальних педагогів до визначеного напрямку діяльності й вміщувати складові готовності, передбачені технологією її формування.

Забезпечення педагогічних умов підготовки методологічно і концептуально базується на основних ідеях, підходах, принципах загально-професійної підготовки. Отже, педагогічні умови – категорія, що визначається як система певних форм, методів, реальних ситуацій, що об'єктивно існують чи суб'єктивно створені для досягнення конкретної педагогічної мети.

І. Мельничук розглядає педагогічні умови як взаємозалежні елементи освітнього середовища – фактори, що визначаються й усвідомлюються учасниками педагогічної взаємодії, впливають на стан кожного з них, спонукають викладачів і студентів до активізації власної діяльності з метою оптимізації процесу набуття специфічних професійних знань, умінь, навичок майбутніми фахівцями [3].

Знання мети, принципів, змісту взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку дозволяють обрати технології, методи і форми навчання. Відповідно, цей компонент містить технології підготовки майбутніх соціальних педагогів, спрямовані на розвиток знань, умінь, формування навичок здійснення процесу взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку, окремими його аспектів.

Діагностичний компонент формується на основі спостереження ефективності процесу підготовки майбутніх соціальних педагогів і формування в них професійних якостей та показників готовності до здійснення взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку. Метою діагностики є виявлення творчого ставлення студентів до розв'язання проблем, пов'язаних з організацією та реалізацією взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку; ціннісного ставлення до фахової підготовки, що передбачає усвідомлення майбутніми соціальними педагогами теоретичної і практичної значущості підготовки. Результативність та динаміка формування знань, умінь, навичок є показником когнітивного, операційно-дієвого, творчого та рефлексивного рівнів студентів у процесі підготовки до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку.

Результативний компонент у системі підготовці майбутніх соціальних педагогів

передбачає виявлення результатів підготовки і, за необхідності, корекцію, аналіз сформованості професійної компетентності майбутніх соціальних педагогів як показника готовності (за визначеними критеріями, показниками і рівнями) до здійснення взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку.

Таким чином, запропонована концепція підготовки майбутніх соціальних педагогів до взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку відображає комплексну реалізацію всіх визначених компонентів підготовки студентів у вищому навчальному закладі та цілеспрямований вплив на особистість майбутнього соціального педагога з метою активізації його професійно-значущих якостей, необхідних для здійснення взаємодії сім'ї та школи в роботі з обдарованими дітьми молодшого шкільного віку.

Список використаних джерел та літератури

1. Бех І. Д. Особистісно-орієнтоване виховання / Бех І. Д. – К. : ІЗМН, 1998. – 204 с.
2. Карпенко О. Г. Професійна підготовка соціальних працівників в умовах університетської освіти: науково-методичний та організаційно-технологічний аспекти. Монографія / Олена Георгіївна Карпенко / [за ред. С. Я. Харченко]. – Дрогобич : Коло, 2007. – 374 с.
3. Мельничук І. М. Теорія і методика підготовки майбутніх соціальних працівників засобами інтерактивних технологій у вищих навчальних закладах : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук : спец. 13.00.04. «Теорія і методика професійної освіти» / Мельничук Ірина Миколаївна. – Тернопіль, 2011. – 42 с.
4. Платонова Н. М. Дидактика социального образования: особенности обучения социальной работе / Н. М. Платонова. – СПб. : СПбУ, 2001. – 168 с.
5. Рибалка В. В. Особистісний підхід як психолого-педагогічний принцип організації профільної та професійної підготовки учнівської молоді / В.В. Рибалка // Психологія особистісно орієнтованої професійної підготовки учнівської молоді : науково-методичний посібник. – К., Тернопіль : Підручники і посібники, 2002. – С. 80–90.
6. Сидоров В. Н. Профессиональная деятельность социального работника: ролевой поход / В. Н. Сидоров. – Винница : Глобус-прес, 2006. – 408 с.
7. Теорії і методи соціальної роботи : підруч. для студентів вищ. навч. закл. / за ред. Т. В. Семигіної, І. І. Миговича. – К. : Академвидав, 2005. – 328 с.
8. Теорія і практика професійної підготовки соціального педагога: монографія / Л. І. Міщик. – Глухів : РВВ ГНПУ ім. Довженка, 2011. – 116 с.
9. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник / Михайло Миколайович Фіцула. – К. : Академвидав, 2006. – 352 с.
10. Фонарев А. Р. Психология личностного становления профессионала / А. Р. Фонарев. – М. : Ин-т психологии РАН, 1998. – 347 с.
11. Шадриков В. Д. Новая модель специалиста: инновационная подготовка и компетентностный подход / В. Д. Шадриков // Высшее образование сегодня. – 2004. – № 8. – С. 26-31.
12. Шевченко Н.Ф. Формування професійної свідомості практичних психологів у системі вищої освіти: дис. доктора психол. наук: 19.00.07 / Наталія Федорівна Шевченко. – К., 2005. – 331 с.

Ольга Дмитриевна Ветрова,
ассистент кафедры социальной
педагогике и социальной работы
Глуховского национального педагогического
университета имени Александра Довженко,
e-mail: vts25@mail.ru

СТРУКТУРНЫЕ КОМПОНЕНТЫ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ СОЦИАЛЬНЫХ ПЕДАГОГОВ К ВЗАИМОДЕЙСТВИЮ СЕМЬИ И ШКОЛЫ В РАБОТЕ С ОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ МЛАДШЕГО ШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА

В статье рассмотрена проблема подготовки будущих социальных педагогов к взаимодействию семьи и школы в работе с одаренными детьми младшего школьного возраста. На основе анализа научных работ выделены компоненты подготовки будущих социальных педагогов к обеспечению взаимодействия семьи и школы в работе с одаренными детьми младшего школьного возраста: целевой, концептуальный, операционный, дидактический, диагностический, результативный.

Ключевые слова: подготовка, готовность, компоненты подготовки, социальный педагог, взаимодействие семьи и школы, одаренные дети младшего школьного возраста.

Olga Vietrova,
Assistant social education and social work chair
Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv
National Pedagogical University,
e-mail: vts25@mail.ru

STRUCTURAL COMPONENTS OF PREPARATION OF FUTURE SOCIAL TEACHERS TO THE INTERACTION OF THE FAMILY AND SCHOOL IN WORK WITH THE GIFTED CHILDREN OF THE YOUNG SCHOOL AGE

Introduction. Organization of social pedagogy work with gifted junior school age children is the most actual task and question of social pedagogy. The important condition of effective social pedagogy work with gifted junior school age children is interaction between school and family. Together with school family creates necessary complex of social space conditions that promotes the effective solution of the social and pedagogical problems of gifted junior school age children. Therefore, the issue of the training of highly skilled specialists who can help a gifted person in its formation, development and self-actualization is very relevant. Therefore, it is important to raise the readiness of future social pedagogues to interact with families and schools while working with junior school age gifted children to help them to solve their problems, respond quickly to the needs of their clients and improve their skills in a context of rapid changes in society.

The investigations of V. Andrushchenko, Ye. Klimov, I. Ziaziun, I. Kozubovska, O. Liebiediev, M. Lukashevych, S. Sysoieva are laid into development of the social pedagogues professional education conception. The peculiarities of social pedagogy sphere specialists training found their reflection in the works of I. Yevtukh, Yu. Galaguzova, I. Zvereva, A. Kapska, G. Laktionova, L. Mishchuk, I. Mygovych, S. Kharchenko and others. The works by of V. Bocharova, A. Mudrik, V. Slastonin, B. Shapiro are dedicated to the knowledge extension of the professionalization of the future social pedagogues preparation in higher educational establishments.

But the problem of preparing future social pedagogues to the process of interaction between family and school while working with gifted junior school age children in educational establishments is not sufficiently explored, which led us to more detailed consideration of this issue, namely the definition of content components of the readiness of future specialists.

Purpose. So, the purpose of our article is to study the content components of the future social pedagogues training for the interaction between families and schools while working with gifted junior school age children in the conditions of higher educational establishment.

Methods. Methods of observation, questioning, theoretical analysis.

Results. Based on a thorough analysis of research materials, we found that most pedagogical theories, formation ideas that future social teachers should be ready for professional activity stems from the need to identify the structure of this activity.

Understanding the system of future social teachers training for family and school interaction with gifted junior school age children has allowed to identify the following content components: principal, conceptual, operational, didactic, diagnostic and effective.

The **principal component** of the goal is the training process: to ensure the readiness of future social pedagogues to interact with the family and school while working with gifted junior school age children.

The **conceptual component** is based on three scientific approaches (competent, personal, dialogical) to the process of preparing future social pedagogues for the interaction between families and schools while working with gifted junior school age children.

The **competence approach** involves axiological, motivational, reflexive, cognitive, operational-technological and other learning outcomes that reflect the expansion of not only knowledge, skills and abilities, but also the experience of the student's emotional and value attitude to reality.

The **personal approach** lies in recognizing the personality as a product of social development, the bearer of culture, intellectual and moral freedom, the right to respect. It assumes resistance to the natural process of self-development, self-realization, self-affirmation, creation of appropriate conditions for this.

The **dialogical approach.** Embedded in the structure of the educational process dialogical approach appears to be a technology of learning, the result of which is the formation of dialogue as an integral characteristic of the future social pedagogue. The implementation of this approach in the educational process enhances cognitive activity and educational motivation of students, develops the creative potential and cognitive competence

(analysis, synthesis, reflection, self-evaluation of their educational actions) of the future social educator.

The **operational component** involves the implementation of organizational conditions for the training of future social pedagogues for the interaction between family and school while working with gifted junior school age children. We believe that the conditions of training should contribute to the formation of components of readiness, which have not only theoretical but also practical orientation.

The **didactic component** of the model of training of future social pedagogues for the interaction between family and school while working with gifted junior school age children involves the pedagogical conditions implementation of educational process.

The **diagnostic component** is formed on the observation basis of the process effectiveness while preparing future social pedagogues and their professional qualities formation and readiness indicators for the interaction between family and school with gifted junior school age children.

An **effective component** in the system of future social pedagogues training involves identifying the results of preparation and, if necessary, correction, analysis of the formation of professional competence of future social pedagogues as an indicator of readiness (according to certain criteria, indicators and levels) to engage the interaction between family and school while working with gifted junior school age children.

Originality. The scientific novelty of the research results consists of developing and substantiating the structural components in the training of future social pedagogues to interact with family and school while working with gifted junior school age children.

Conclusion. Thus, the proposed concept of preparing future social teachers for family and school interaction with gifted junior school age children reflects the comprehensive implementation of all the identified components of student preparation at a higher educational establishment and a targeted impact on the personality of the future social teacher in order to enhance his professional- essential qualities necessary for the interaction between family and school while working with gifted junior school age children.

Key words: preparation, readiness, components of readiness, social teacher, family and school interaction, gifted children of junior school age.

References

1. Bekh I. D. Osobystisno-oriyentovane vykhovannya / Bekh I. D. – K. : IZMN, 1998. – 204 s.
2. Karpenko O. H. Profesiyna pidhotovka sotsial'nykh pratsivnykiv v umovakh universytet-s'koyi osvity: naukovo-metodychnyy ta orhanizatsiyno-tekhnohichnyy aspekty. Monohrafiya / Olena Heorhiyivna Karpenko / [za red. S. Ya. Kharchenko]. – Drohobych : Kolo, 2007. – 374 s.
3. Mel'nychuk I. M. Teoriya i metodyka pidhotovky maybutnikh sotsial'nykh pratsivnykiv zasobamy interaktyvnykh tekhnolohiy u vyshchyykh navchal'nykh zakladakh : avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya doktora ped. nauk : spets. 13.00.04. «Teoriya i metodyka profesiynoyi osvity» / Mel'nychuk Iryna Mykolayivna. – Ternopil', 2011. – 42 s.
4. Platonova N. M. Dydaktyka sotsyal'noho obrazovannya: osobennosti obuchenyya sotsyal'noy robote / N. M. Platonova. – SPb. : SPbU, 2001. – 168 s.
5. Rybalka V. V. Osobystisnyy pidkhid yak psykholoho-pedahohichnyy pryntsyp orhanizatsiyi profil'noyi ta profesiynoyi pidhotovky uchniv's'koyi molodi / V.V. Rybalka // Psykholohiya osobystisno oriyentovanoi profesiynoyi pidhotovky uchniv's'koyi molodi : naukovo-metodychnyy posibnyk. – K., Ternopil' : Pidruchnyky i posibnyky, 2002. – S. 80–90.
6. Sydorov V. N. Professyonal'naya deyatel'nost' sotsyal'noho rabotnyka: rolevoy pokhod / V. N. Sydorov. – Vynnytsa : Hlobus-pres, 2006. – 408 s.
7. Teoriyi i metody sotsial'noyi roboty : pidruch. dlya studentiv vyshch. navch. zakl. / za red. T. V. Semyhinoyi, I. I. Myhovycha. – K. : Akademydav, 2005. – 328 s.
8. Teoriya i praktyka profesiynoyi pidhotovky sotsial'noho pedahoha: monohrafiya / L. I. Mishchyk. – Hlukhiv : RVV HNPU im. Dovzhenka, 2011. – 116 s.
9. Fitsula M. M. Pedahohika vyshchoyi shkoly: navchal'nyy posibnyk / Mykhaylo Mykolayovych Fitsula. – K. : Akademydav, 2006. – 352 s.
10. Fonarev A. R. Psykholohyya lychnostnoho stanovlenyya professyonal'a / A. R. Fonarev. – M. : Yn-t psykholohyy RAN, 1998. – 347 s.
11. Shadrykov V. D. Novaya model' spetsyalysta: ynnovatsyonnaya podhotovka y kompetentnostnyy podkhod / V. D. Shadrykov // Vysshee obrazovanye sehodnya. – 2004. – # 8. – S. 26-31.
12. Shevchenko N.F. Formuvannya profesiynoyi svidomosti praktychnykh psykholohiv u systemi vyshchoyi osvity: dys. doktora psykhol. nauk: 19.00.07 / Nataliya Fedorivna Shevchenko. – K., 2005. – 331 s.

Отримано редакцією 13.10.2017 р.